

Gustafsson, G. W.

Raksti

Surullista laulua.

Ensimmäinen:

Marjamäen murhasta,

joka tapahtui Mesfukylän pitäjässä, Marras-
kuun lopulla 1880.

Toinen:

Kymmenen nuoren lapsen
surkiasta kuolemasta,

jotka

Sudet ovat surmaaneet

viimekuluneina aikoina Länsi-Suomen rannoilla
Turun läänissä.

Kirjoittanut

G. W. G—n.

Arvo H. Nurmen
Tampere - Kirjasto

Hinta: 15 penniä

Tampereen

kaupunginkirjasto

3557 ALW Tampereella,

Emil Hagelberg'in ja Kumpu. kirjainosto, 1880.

Kuotti: „Mika mun kiiruhti lähtemään“ j. n. e.

1 w.

Nyt laulan äänell' waikiall',
Sanelen mielell' haikiall',
Sulkaisen julman uutisen,
Ilmoitan murhan werisen.

2 w.

Kuluneell' vuosiluvulla,
Marraskuun loppu puolella,
Mesjufylän pitäjääs,
On tehty murha hirweä.

3 w.

Pitäjän syrjä tienoissa,
Löytyi torppa pienoisa,
Se Marjamäki nimeltä;
Lempäälän rajaa lifellä.

4 w.

Siell' parikunta rauhasja,
Sowinnoss' rakkaudesja,
Mhkeeraan työtä tekivät,
Yhdessä kauwan elivät.

5 w.

Se rehelligell' tavalla,
Haaleivat kokoon tawaraa,

Niin että oli rahoja,
Lainassa sekä kotona.

6 w.

Ei ollut heillä lapsia
Rakkaita enää kotona,
Ne olit menneet maailmaan,
Wanhukset olit kahden waan.

7 w.

Ei kenkään tainnut aawistaa,
Marjamäen murhaa kauhiaa.
Lewolle rauhas kulkeneet,
Ihmiset owen' kulkeneet.

8 w.

Niin Marjamäenkin torpassa,
Ol' parikunta lewolla,
Sen todistaapi murha työ,
Ett' silloin ompi ollut yö.

9 w.

Murhaaja miehen wuoteella,
Kuoliaa' ihönyt kirweellä. —
Woi armotointa sydäntä,
Di tunnotointa ihmistä.

10 w.

Pattiall' wuoteen wieresä,
Makasi waimo weresä,
Haawoja kolme päähän on,
Murhaaja ihönyt armoton.

11 w.

Kun näki kirveen kädesjä,
Murhaajan julman edessään,
Niin liene armoo anonut,
Toi waimo raukka rukoillut.

12 w.

Rahoja oli kotona:
Muutamii satoi marffoja,
Murhaaja tämän tiesi kai,
Ne julma saaliiksensa sai.

13 w.

Kun miehen, waimon murhasi,
Tään parikunnan surmasi;
Arwellaan saaneen rahoja,
Noin neljän sadan paikoilla.

14 w.

Ei kukaan tiedä sanoa,
Jos murhaaja on ehdoolla,
Jo torppaan höksi pyhtänht,
Tai salaa sisään hiipinyht.

15 w.

Dwet ne oli suljettu,
Haltijat sisään surmattu; —
Ja ruan punteess' kytkysään,
Etukat nääntymäisillään.

16 w.

Sen saapi siitä arwata,
Ett' murha säilyi salassa,

Muitaman vuorokauden viel'
Jälkeen kun tehty se ol' fiell'.

17 w.

Ei ole vielä tietoa,
Ken työn on tehnyt kauhian,
Baan toivokaamme että wain,
Murhaajat kiini saadaan ain!

18 w.

Jos kristikansan joukossa,
Murhaaja kuljet elossa. —
Niin työsi julma tunnusta,
Kiirusti riennä katumaan.

19 w.

Kun luonnon kello kerran soi,
Ett' tuomiolla seisoo woi,
Ei silloin auta parannus,
Myöhäinen on myös katumus.

20 w.

Nyt seisotan mä pännäni,
Lopetan suru wirteni,
Ja toivon että ilmi ain',
Murhaajat kiini saadaan wain.

Toinen.

Lauletaan kuin edellinenkin.

1 w.

Kun muistan aikaa mennyttä,
Ja vuotta kahja viimeistä,
Niin murhe murtaa mieleni,
Valitus valtaa fieleni.

2 w.

Ei sodat ole raskittan',
Eik' katovuodet ahdistan',
Waan yksi onpi asia,
Jonka nyt airvon ilmoittaa.

3 w.

Nyt kuuluu huuto haikia,
Valitus sangen waikia,
Pänsi-Suomen rannoilta,
Monesta seurakunnasta.

4 w.

Kun sudet ovat tappaneet,
Lappia Suomen raadelleet,
Mont' isän, äidin armasta,
Kärsinyt kuollon kauhian.

5 w.

Kyll' onpi jekin haikiaa,
Mielestä monen waikiaa,
Kun kuollo tauti vuoteelta,
Omaisen tempaa tuonelaan.

6 w.

Waan siinä saawat syleillä,
 Vanhemmat rakkaat sanella:
 Hyvästi armas lapsenne,
 Silmäsi kiini painamme.

7 w.

Waan kuinka se on surkia,
 Kun kuollon täytyy kulkea,
 Peto se metsään kantelee,
 Ja siellä ruumiin raatelee.

8 w.

Ei isät, äidit syleilleet,
 Ei veljet, siskot kätelleet,
 Waan pedon julman hampaissa,
 Sai lapsi raukat surmansa.

9 w.

Nyt valittaapi vaihiast',
 „Mont' isää, äitii haikiast',
 Murheesta murtuu mieleemme,
 Sudet on syöneet lapsemme.“

10 w.

Ken surematta olla vois,
 Ahmmeuen on jo tullut pois,
 Armaita Suomen lapsia,
 Petojen julmain saaliina.

11 w.

Sanomiss' on jo sanottu,
 Pitäjät, kylät mainittu,

Ja lasten ijät, kodit kansj',
 Palstoilla seisoo paikallansj'.

12 w.

En niitä enää ilmoita,
 Waan vanhemmille kirjoitan,
 Warjellaat lapset harttaasti,
 Katsellaat perään tarkasti.

13 w.

Sill' peto wäijyy saalistaan,
 On isojakin ahdistan',
 Siis ompi syhtä waroilla
 Kyll' olla torpisj', taloissa.

14 w.

Ei ennen poijes pakene,
 Kun kummat takaa ajelee,
 Häpiä poijes poistakaat,
 Sulmurit pedot tappakaat.

15 w.

Nää wärsyt olen kirjoittan',
 Ja tiedoks' kaikille ilmoittan',
 Ett' Länsi-Suomen rannoilla,
 Kulkeepi petoja julmia.

Arvo H. Nurmen
 Tampere - Kirjasto